

(протокол № ____ від _____ 2018 року).

ЗМІСТ

1. Загальні положення	4
2. Перелік питань, що виносяться на фахове вступне випробування	5
3. Список рекомендованої літератури	8
4. Критерії оцінювання фахового вступного випробування з прикладної математики та програмування	Ошибка! Закладка не определена.

1. Загальні положення

Програма фахового вступного випробування для абітурієнтів, які вступають на навчання для здобуття ступеня магістра на 1 курс на основі базової або повної вищої освіти розроблена відповідно до правил прийому Херсонського державного університету. Прийом на основі освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавра для здобуття ступеня магістра здійснюється за результатами фахових вступних випробувань.

Організація та проведення фахових вступних випробувань відбувається у порядку визначеному у Положенні про приймальну комісію Херсонського державного університету.

Мета вступного випробування – відбір претендентів на навчання за рівнем вищої освіти магістра, перевірка знань та умінь з фундаментальних розділів інформатики.

Форма фахового вступного випробування: вступне випробування проводиться у формі екзамену.

Тривалість фахового вступного випробування – на виконання відведено 80 хвилин.

Результат фахового вступного випробування оцінюється за шкалою від 0 до 100 балів. Оцінювання знань з вступного випробування здійснюється за критеріями «рекомендовано (оцінюється за шкалою від 60 до 100 балів)»/«не рекомендовано (оцінюється за шкалою від 0 до 59 балів)». У випадку, якщо абітурієнт не склав фахове вступне випробування, він втрачає право брати участь у конкурсному відборі за цією спеціальністю (напрямом підготовки).

Перепусткою на фахове вступне випробування є Аркуш результатів вступних випробувань, паспорт. Під час проведення вступного випробування не допускається користування електронними приладами, підручниками, навчальними посібниками та іншими матеріалами, якщо це не передбачено рішенням Приймальної комісії. У разі використання вступником під час вступного випробування сторонніх джерел інформації (у тому числі підказки) він відсторонюється від участі у випробуваннях, про що складається акт. На екзаменаційній роботі такого вступника член фахової атестаційної комісії вказує причину відсторонення та час. При перевірці така робота дешифрується і за неї виставляється оцінка менше мінімальної кількості балів, визначеної Приймальною комісією та Правилами прийому, для допуску до участі в конкурсі або зарахування на навчання поза конкурсом, незважаючи на обсяг і зміст написаного.

Вступники, які не з'явилися на фахове вступне випробування без поважних причин у зазначений за розкладом час, до участі у подальших іспитах і конкурсі не допускаються.

2. Перелік питань, що виносяться на фахове вступне випробування

Модуль 1. Прикладна математика

Алгоритми та структури даних

1. Основні абстрактні типи даних. АД Список. Реалізація списків. АД Стек. Реалізація стеків. АД Черга. Реалізація черг. АД Відображення. Реалізація відображень.
2. Основні оператори множин Введення в множини. Оператори АД, засновані на множинах. Реалізація множин за допомогою бінарних векторів.
3. Реалізація множин за допомогою зв'язаних списків. Словники. Реалізація словників.
4. Хешування. Структури даних, засновані на хеш-теблицях. Відкрите хешування. Закрите хешування. Оцінка ефективності хеш-функцій.
5. Неорієнтовані графи. Основні означення. Представлення неорієнтованих графів. Остові дерева мінімальної вартості. Алгоритм Краскала. Обходи неорієнтованих графів: пошук в глибину та ширину.
6. Сортування. Прості схеми сортування. Пірамідальне сортування. Час виконання сортувань порівняннями. Швидке сортування.
7. Методи розробки алгоритмів. Метод «Розподіляй і володій». Баланс підзадач. Час виконання алгоритму. Аналіз складності алгоритму за часом.
8. Задача пошуку найкоротшого шляху. Алгоритми Флойда та Дейкстри.
9. Алгоритм Хафмана оптимального кодування.
10. Метод гілок та границь. Задача комівояжера.
11. Основні задачі обчислювальної геометрії. Задача побудови опуклої оболонки множини точок на площині.

Дискретна математика

1. Теорія множин. Відношення. Поняття множини. Операції над множинами. Діаграми Венна. Булеві алгебри. Відношення еквівалентності. Фактор-множина за відношенням еквівалентності.
2. Логіка, цілі числа і доведення. Числення предикатів. Основні положення теорії доведень і теорії цілих чисел.
3. Математична індукція. Подільність. Прості числа. Порівняння.
4. Графи, орієнтовані граfi й дерева. Миттєве божевілля. Шляхи та цикли Ейлера. Матриці інцидентності й суміжності. Гіперкуби та код Грея.
5. Комбінаторика та ймовірність. Основні комбінаторні принципи. Комбінаторний принцип додавання. Перестановки й сполучення. Введення ймовірності. Узагальнені перестановки і сполучення. Перестановки й сполучення з повторенням. Теорема Байеса. Ланцюги Маркова.
6. Алгебраїчні структури. Частково впорядковані множини. Напівгрупи і напіврешітки. Решітки. Групи. Групи і гомоморфізми.
7. Твірні функції та комбінаторні підрахунки. Твірні функції й рекурентні відношення та комбінаторні підрахунки. Розбиття. Експонентні твірні функції.
8. Теорія графів. Алгебраїчні властивості графів. Планарні граfi. Розфарбування графів. Шляхи та цикли Гамільтона.
9. Зважені граfi та алгоритми пошуку найкоротшого шляху. Алгоритми Форда та Дейкстра.
10. Дерева. Властивості дерев. Бінарні дерева пошуку. Зважені дерева. Обхід бінарних дерев. Остовні дерева. Мінімальні остовні дерева.
11. Мережі та потоки. Паросполуки. Мережі Петрі.
12. Теорія обчислень. Регулярні мови. Автомати. Граматики.

13. Теорія кодів. Породжуючі матриці. Коди Хемінга. Перерахування кольорів. Теорема Бернсайда. Теорема Пойа.

2 модуль. Програмування

Основи алгоритмізації та програмування

1. Змістовне поняття алгоритму. Основні властивості алгоритмів. Виконавець алгоритмів та його система команд. Абстракція даних. Команди управління. Базові управляючі структури.
2. Мови програмування (МП) як формальні мови описів алгоритмів. Структура МП. Синтаксис і семантика описів алгоритмів. Оператори управління МП. Складений оператор. Оператори вибору. Техніка програмування розгалужень. Оператори повторення. Техніка програмування циклів.
3. Методологія процедурного програмування. Структуризація алгоритму в термінах процедур і функцій. Синтаксис описів і семантика виконання. Організація обміну даними між процедурами. Локалізація даних. Техніка програмування в термінах процедур і функцій.
4. Статичні типи даних: регулярний тип даних. Масиви. Одномірні та багатомірні масиви і загальні типи індексів. Динамічні і гнучкі масиви. Задачі обробки масивів. Лінійний пошук у масиві. Бінарний пошук у масиві.
5. Алгоритми сортування масивів. Прості алгоритми сортування: сортування обмінами (бульбашкове), сортування вибором, сортування вставками.
6. Алгоритми сортування масивів. Швидкі алгоритми сортування.
7. Множини. Скінченні множини як обчислювальні структури. Комбінований тип даних. Записи.
8. Робота з файлами. Текстові та двійкові файли.
9. Посилальний тип даних. Операції над покажчиками. Розподіл пам'яті. Рекурсивні об'яви типів. Динамічні інформаційні структури та їх реалізація. Послідовності як абстрактні типи даних. Обчислювальні структури послідовностей.
10. Списки. Лінійні списки. Рекурсивно-оголошені спискові типи. Реалізація послідовностей у вигляді списків. Двонаправлені списки. Кільцеві списки. Узагальнені часткові структури.

Об'єктно-орієнтоване програмування

1. Концепція об'єктно-орієнтованого програмування. Поняття класу. Дані-члени та функції-члени. Доступ до членів класу. Приватні і відкриті члени класу. Статичні члени класу.
2. Конструктор, деструктор, методи доступу. Конструктор копії. Створення і видалення об'єктів. Використання покажчиків та посилань при роботі з об'єктами.
3. Перевантаження операторів. Перевантаження унарних та бінарних математичних операцій. Перевантаження операторів порівняння. Особливості перевантаження оператора привласнення. Оператори перетворення типів.
4. Спадкування, його види. Захищені члени класу. Перевизначення методів у похідних класах. Поняття поліморфізму. Раннє та пізнє зв'язування. Віртуальні функції. Множинне спадкування та його особливості.
5. Ієрархії наслідування. Абстрактні та конкретні класи. Приклади. Дружні класи і функції. Дружні функції і перевантаження операцій. Перевантаження операції вставки в потік.

6. Виключення і обробка помилок. Виключення. Як використовуються виключення. Ієрархії виключень. Помилки і налагоджування. Використання препроцесора для налагоджування.
7. Інформація про тип підчас виконання програми (RTTI). Особливості програмування з використанням RTTI. Старі та сучасні форми операцій приведення типу.
8. Шаблони. Визначення шаблону класу. Реалізація шаблону класу. Використання шаблону класу для зберігання даних різних типів. Шаблони функцій. Використання шаблонних об'єктів.
9. Standard Template Library (STL): принципи, вимоги, типи. Контейнери, ітератори та алгоритми. Функціональні класи. Перевантаження оператора виклику функції.

Бази даних

1. Інформаційні системи, їх види, функції, основні поняття. Визначення баз даних. Розподілені бази. Централізовані бази.
2. Моделі баз даних. Ієрархічна модель даних. Мережна модель даних. Реляційна модель даних.
3. Реляційні бази даних. Вимоги до проектування реляційної бази даних. Об'єкти, атрибути. Первинні і зовнішні ключі. Цілісність даних. Правила цілісності.
4. Архітектура баз даних. Об'єкти баз даних. Типи даних. Первинні ключі. Зовнішні ключі. Обмеження цілісності. Індeksi. Представлення.
5. Основні операції з базами даних і таблицями. Створення, знищення бази даних. Створення, модифікація, знищення таблиць.
6. Маніпуляції даними. Вибір інформації з таблиць (SELECT). Додавання записів (INSERT). Зміна записів (UPDATE). Видалення записів (DELETE).
7. Маніпуляція даними. Функції агрегування. Групування даних (SELECT). Зв'язані таблиці (INNER JOIN, LEFT JOIN, RIGHT JOIN, SELF JOIN). Вкладені запити. Зв'язані запити. Об'єднання запитів (UNION).
8. Створення представлень. Типи представлень. Поняття логічної моделі БД. Використання представлень в системі безпеки БД. Особливості використання представлень при оновленні даних.
9. Індeksi. Визначення індeksiв. Типи індeksiв. Створення та перейменування індeksiв. Отримання інформації про індeksi. Використання статистики.
10. Транзакції та блокування. Проблеми одночасного доступу. Явні та автоматичні транзакції. Неявні транзакції. Поняття блокування. Рівні блокування.
11. Проектування БД. Нормалізація. Нормальні форми. Відношення (один до одного, один до багатьох, багато до багатьох). Використання ООП та UML.
12. Програмування БД. Вбудований SQL. Використання DB-Lib. Технологія ODBC. Технології DAO, ADO, ADO.Net.

3. Список рекомендованої літератури

Модуль 1. Прикладна математика.

Основна література

1. Г. Шилдт. Полный справочник по C++. 4 и-е. – М.: Вильямс. – 2003.
2. Джесс Либерти. Освой самостоятельно C++. 3 и-е. М.: Вильямс. – 2000.
3. Ахо А., Хопкрофт Дж., Ульман Дж. Построение и анализ вычислительных алгоритмов.– М.: Мир, 1979.– 536 с.
4. Б. Керниган, Д. Ритчи Язык программирования Си. – М.: Финансы и статистика. - 1992.
5. Б. Строустрап. Язык программирования C++. – М.: Бином. – 1999.
6. Буч Г. Объектно-ориентированное проектирование с примерами применения: Пер. с англ.– М.: Конкорд, 1992.– 519 с.
7. Н. Вирт. Алгоритмы + структуры данных = программы. – М.: Мир. - 1985.
8. Н.Вирт. Алгоритмы + структуры данных = программы. Москва, Мир, 1985 г. 406 с.
9. Н.Вирт. Алгоритмы и структуры данных. Москва, Мир, 1989 г. 420 с.
10. Основы програмування <http://www.ksuonline.ksu.ks.ua>
11. М.С.Львов, О.В. Співаковський. Основы алгоритмізації та програмування.

Додаткова література

1. Березин, Березин. Начальный курс программирования на С и C++.
2. Венц А. Н. Профессия – программист.– Ростов: Изд-во «Феникс», 1999.– 384 с.
3. Виленкин Н.Я. Комбинаторика.– М.: Наука, 1969.– 328 с.
4. Виноградов И.М. Основы теории чисел.– М.: Наука, 1972.– 167 с.
5. Гусева А.И. Учимся информатике: задачи и методы решения.– М.: «Диалог – МИФИ», 1998.– 320 с.
6. Кормен Т., Лейзерсон Ч., Ривест Р. Алгоритмы. Построение и анализ.– М.: МЦНМО, 1999.– 960 с.
7. Окулов С.М. Основы программирования.– М.: ЮНИМЕДИАСТАЙЛ, 2002.– 424 с.
8. Р. Хэзфилд, К. Лоуренс и др. Искусство программирования на С. – К.: «ДиаСофт». - 2001.
9. С. Майерс. Эффективное использование C++. - М.: ДМК. – 2000.
10. С. Прата. Язык программирования C++. Лекции и упражнения. – СПб.: ДиаСофт. – 2003.
11. Г. Шилдт. МФС. Основы программирования. ВHV. – 1997с bv.

Дискретна математика

Основна література

1. Андерсон Д.А. Дискретная математика и комбинаторика: Пер. с англ.. – М.: Изд. дом «Вильямс», 2003. – 960 с.
2. Бардачов Ю.М. Дискретна математика: Підручник / Ю.М. Бардачов, Н.А. Соколова, В.Є. Ходаков; за ред. В.Є. Ходакова. – К.: Вища шк., 2002.
3. Белоусов А.И., Ткачев С.Б. Дискретная математика. – М.: МГТУ им Н.Э. Баумана, 2001. – 743 с.
4. Берж К. Теория графов и ее применение. – М.: Мир, 1972. – 324 с.
5. Берлекэмп Э. Алгебраическая теория кодирования.—М.: Мир, 1971.
6. Білоус Н.В. та ін. Основы комбінаторного аналізу / Н.В. Білоус, З.В. Дудар, Н.С. Лесна, І.Ю. Шубін. – Харків: ХТУРЕ, 1999. – 96.с.
7. Биркгоф Г., Барти Т Современная прикладная алгебра. - М.: Мир, 1976. – 400 с.
8. Бихманн П. И др. Программные системы. Применение. Разработка. Обоснование. М.: Мир, 1988.
9. Блейхут Р. Теория и практика кодов, контролирующих ошибки. М.: Мир, 1986.
10. Бондаренко М.Ф. та ін. Збірник тестових завдань з дискретної математики / М.Ф. Бондаренко, Н.В. Білоус, І.Ю Шубін. – Харків: ХТУРЕ, 2000. – 156 с.

11. Бриллюэн Л. Наука и теория информации. — М.: Физматгиз, 1959.
12. Брой М. Информатика. Основополагающее введение. Части 1 и 2, Москва 1996.
13. Вагнер В.В. Теория отношений и алгебра частичных отображений. — В кн.: Теория полугрупп и ее приложения. — Саратов: СГУ, 1965. — с.3-178.
14. Воробьев Н. Н, Числа Фибоначчи, — М.: Наука, 1972.
15. Гаврилов Г.П., Сапоженко А.А. Сборник задач по дискретной математике. М.: Наука, 1977.
16. Галлагер Р. Теория информации и надежная связь. — М.: Советское радио, 1974.
17. Глушков В.М., Цейтлин Г.Е., Ющенко Е.Л. Алгебра, языки, программирование. К.: Наукова думка, 1974.
18. Калужнин Л. А. Введение в общую алгебру. — М.: Наука, 1973.
19. Капітонова Ю.В. та ін.. Основи дискретної математики / Ю.В. Капітонова, С.Л. Кривий, О.А. Летичевський та ін.. — К.: Наукова думка, 2002. — 578 с.
20. Касами Т., Токура Н., Ивадари Е., Инагаки Я. Теория кодирования. — М.: Мир, 1978.
21. Кнут Д. Искусство программирования для ЭВМ. М.: Мир, 1976, 1977, 1978 - т.1-3.
22. Мак-Вильямс Ф., Слоэн Н. Дж. Теория кодов, исправляющих ошибки. — М.: Связь, 1979.
23. Марков А. А. Введение в теорию кодирования. — М.: Наука, 1982.
24. Меньшиков М.В. и др. Комбинаторный анализ. Задачи и упражнения. М.Наука, 1982.
25. Новик Д. А. Эффективное кодирование. — М. Л.: Энергия, 1965.
26. Новиков Ф.А. Дискретная математика для программистов. — СПб: Питер, 2000.
27. Оре О. Приглашение в теорию чисел. — М.: Наука, 1980.
28. Оре О. Теория графов. М.: Наука, 1980.
29. Питерсон У., Уэлдон Э. Коды, исправляющие ошибки. — М.: Мир, 1976.
30. Трахтенбрат Б.А., Бардин Я.М. Конечные автоматы. М.: Наука, 1970.
31. Фано Р. Передача информации. Статистическая теория связи. — М.: Мир, 1965.
32. Хоггер К. Введение в логическое программирование. М.Мир, 1988.
33. Холл М. Комбинаторика. — М.: Мир, 1970.
34. Шеннон К. Работы по теории информации и кибернетике. — М.: ИЛ, 1963.
35. Яблонский С.В. Введение в дискретную математику. М.: Наука, 1981.
36. Яглом А.М., Яглом И.М. Вероятность и информация. М.: Наука, 1973.

Додаткова література

1. Айгнер М. Комбинаторная теория. — М.: Мир, 1982. — 556 с.
2. Ахо А., Хонкрофт Дж. Построение и анализ вычислительных алгоритмов. М.: Мир, 1979. -536 с.
3. Колесник В. Д., Мирончиков Е. Т. Декодирование циклических кодов. — М.: Связь, 1968.
4. Кострикин А. И. Введение в алгебру. — М.: Наука, 1977.

2 модуль. Програмування

Основи алгоритмізації та програмування

1. М.С.Львов, О.В. Співаковський. Основи алгоритмізації та програмування.
2. Ахо А., Хонкрофт Дж., Ульман Дж. Построение и анализ вычислительных алгоритмов.— М.: Мир, 1979.— 536 с.
3. Б. Керниган , Д. Ритчи Язык программирования Си. — М.: Финансы и статистика. - 1992.
4. Н.Вирт. Алгоритмы и структуры данных. Москва, Мир, 1989 г. 420 с.
- 5.
6. Н. Вирт. Алгоритмы + структуры данных = программы. — М.: Мир. - 1985.

7. Н.Вирт. Алгоритмы + структуры данных = программы. Москва, Мир, 1985 г. 406 с.
8. Фаронов В.В. Turbo Pascal 7.0. Начальный курс. – Учебное пособие. – М.: Издательство «ОМД Групп», 2003 г. -616 с.
9. Фаронов В.В. Turbo Pascal 7.0. Практика программирования
10. Фаронов В.В. Turbo Pascal 7.0. Учебный курс
11. Фридман А.Л. Основы объектно-ориентированного программирования на языке C++.

Об'єктно-орієнтоване програмування .

1. Львов М.С., Співаковський О.В. Вступ до об'єктно-орієнтованого програмування. – Херсон: ХДПУ. – 240 с.
2. Фаронов В.В. Delphi 6. Учебный курс. -М.: Издатель Молгачева С.В.,-672 с.
3. Т. Бадд. Объектно-ориентированное программирование в действии / пер. с англ. - СПб.:Питер, 1997. – 464 с.
4. Г. Буч. Объектно-ориентированный анализ и проектирование с примерами приложений на C++, 2-ое изд./пер. с англ.- М.: «Издательство Бином», СПб.: «Невский диалект», 1998 г. – 560 с.
5. С. Шлеер, С. Мэллор. Объектно-ориентированный анализ: моделирование мира в состояниях. Киев: Диалектика, 1993. – 240 с.

Бази даних

1. Атре Ш. Структурный подход к организации баз данных. – М.: Финансы и статистика, 1983. – 320 с.
2. Дейт К. Руководство по реляционной СУБД DB2. – М.: Финансы и статистика, 1988. – 320 с.
3. Дейт К. Введение в системы баз данных (седьмое издание) – СПб: Вильямс, Питер 2001, 1072 с.
4. Коннолли Т. Бегг К., Страчан А. Базы даних: проектування, реалізація і супроводження. Теорія і практика, 2-е видання : Пер. с англ. – М.: Вильямс, 2001. – 1120 с. : ил.
5. Кириллов В.В. Структуризованный язык запросов (SQL). – СПб.: ИТМО, 1994. – 80 с.
6. Мамаїв Е., Шкарина Л. Microsoft SQL Server для професіоналів. – СПб: Питер, 2001. – 1088с.: ил.
7. Малыхина М.П Базы данных: основы, проектирование, использование. Издательство: ВНУ Учебное пособие. 2007 г.

4. Критерії оцінювання фахового вступного випробування з прикладної математики та програмування

Оцінка за шкалою ECTS	
Оцінка	Пояснення
190-200	«Відмінно» – теоретичний зміст питання розкрито повністю, необхідні практичні навички роботи з навчальним матеріалом повністю сформовані, всі навчальні завдання, що передбачені робочою навчальною програмою, виконані в повному обсязі, відмінна відповідь без помилок або з однією незначною помилкою.
182-189	«Дуже добре» – теоретичний зміст питання розкрито повністю, необхідні практичні навички роботи з навчальним матеріалом в основному сформовані, всі навчальні завдання, що передбачені робочою навчальною програмою, виконані, якість виконання більшості з них оцінено числом балів, близьким до максимального, відповідь має дві-три незначні помилки.
174-181	«Добре» – теоретичний зміст питання розкрито повністю, практичні навички роботи з навчальним матеріалом в основному сформовані, всі навчальні завдання, що передбачені робочою навчальною програмою, виконані, якість виконання жодного з них не оцінено мінімальним числом балів, деякі види завдань виконані з помилками, відповідь має декілька незначних помилок або одну-дві значні помилки.
164-173	«Задовільно» – теоретичний зміст питання розкрито не повністю, але прогалини в знаннях не носять істотного (системного) характеру, необхідні практичні навички роботи з навчальним матеріалом в основному сформовані, більшість передбачених робочою навчальною програмою навчальних завдань виконана, деякі з виконаних завдань містять помилки, відповідь з трьома значними помилками.
140-163	«Достатньо» – теоретичний зміст питання розкрито частково, деякі практичні навички роботи з навчальним матеріалом не сформовані, частина передбачених робочою навчальною програмою завдань не виконана, або якість виконання деяких з них оцінено числом балів, близьким до мінімального, відповідь (в усній або письмовій формі) фрагментарна, непослідовна.
100-139	«Умовно незадовільно» – теоретичний зміст питання розкрито частково, необхідні практичні навички роботи з навчальним матеріалом не сформовані, більшість передбачених робочою навчальною програмою завдань не виконано або якість їх виконання оцінено числом балів, близьким до мінімального; при додатковій самостійній роботі над матеріалом дисципліни можливе підвищення якості виконання навчальних завдань (з можливістю повторного складання); робота, що потребує доопрацювання.

0-99	«Безумовно незадовільно» – теоретичний зміст питання не розкрито, необхідні практичні навички роботи з навчальним матеріалом не сформовані, всі виконані навчальні завдання містять грубі помилки, додаткова самостійна робота над матеріалом курсу не приведе до значимого підвищення якості виконання навчальних завдань; робота, що потребує повної переробки.
------	--